

UCHWAŁA NR XXXIV/302/26
RADY MIEJSKIEJ W GRÓJCU

z dnia 27 sierpnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 7 sierpnia 2026 r.

Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.) i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.– Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznać skargę Pani z dnia 7 sierpnia 2026 roku za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Grójcu, którą zobowiązuje się do powiadomienia skarżącego o treści niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej

Dorota Niedbała

Uzasadnienie

Skarżąca Pani [] wystąpiła do Rady Miejskiej w Grójcu ze skargą na niewłaściwe załatwienie jej sprawy mieszkaniowej przez Burmistrza Gminy i Miasta Grójca i na Zakład Gospodarki Komunalnej w Grójcu, w tej samej sprawie. Po zapoznaniu się ze skargą oraz przedstawionymi dokumentami dotyczącymi sprawy a także wyjaśnieniami Burmistrza i Zakładu Gospodarki Komunalnej w Grójcu, ustalono co następuje:

Pani [] złożyła wniosek o zawarcie z nią umowy najmu lokalu mieszkalnego z zasobu komunalnego, załączając - po uzupełnieniu wniosku – wymagane dokumenty i oświadczenia. Komisja Mieszkaniowa, po analizie wniosku i załączonych dokumentów, zakwalifikowała [] do zawarcia umowy najmu lokalu. [] zgłosiła do ZGK w Grójcu chęć zawarcia umowy najmu wskazanego przez siebie lokalu, znajdującego się w zasobie gminnym. Powoływała się przy tym na to, że zajmuje pierwsze miejsce na liści mieszkaniowej i to z nią powinna być zawarta umowa najmu na konkretnie wskazywany lokal. Była informowana przez ZGK, że wskazywany lokal został wskazany dla innej, liczniejszej niż rodzina [] rodziny i że umiejscowienie na pierwszym miejscu na liście mieszkaniowej nie oznacza pierwszeństwa w zawarciu umowy najmu na wybrany lokal. Skarżąca nie zgodziła się z przedstawianym jej stanowiskiem i wystąpiła do Burmistrza Gminy i Miasta Grójca w tej sprawie, wskazując, że gmina powinna zawrzeć z nią umowę najmu na wskazany lokal. Burmistrz jako organ reprezentujący gminę podtrzymał stanowisko ZGK w Grójcu, obszernie uzasadniając swoje stanowisko w piśmie z dnia 29 lipca 2026 r. Po złożeniu skargi skarżąca uzupełniła skargę przez złożenie nagrania z rozmowy w ZGK w Grójcu oraz kopii orzeczenia o niepełnosprawności. Wnosiła aby wziąć pod uwagę dokonane uzupełnienie i zawrzeć z nią umowę najmu wskazywanego lokalu.

Zgodnie z art. 18 b ust.1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy rozpoznaje skargi na działanie wójta oraz działania gminnych jednostek organizacyjnych. Zatem prowadzenie w niniejszej sprawie działań wyjaśniających przez Komisję Skarg Wniosków Petycji Rady Miejskiej w Grójcu było jak najbardziej uzasadnione. W ustalonym stanie faktycznym brak jest podstaw do uznania, aby działania czy to Zakładu Gospodarki Komunalnej czy to Burmistrza naruszały prawo lub zasady współżycia społecznego. Zgodnie z obowiązującymi w Gminie Grójec uregulowaniami (uchwała Rady Miejskiej w Grójcu z dnia 18 grudnia 2023 Nr LXIX/676/2023 , ze zmianami) , osoby do zawarcia umów najmu lokali z zasobu komunalnego, wyłaniane są po rozpatrzeniu składanych w tym zakresie wniosków przez Społeczną Komisję Mieszkaniową, która weryfikuje składane wnioski. Wnioski, które zostały pozytywnie zakwalifikowane zostają umieszczane na liście wniosków oczekujących na realizację. Uchwała nic nie mówi o kolejności realizacji wniosków umieszczonych na liście . Umowy najmu zawierane są w miarę pozyskiwania wolnych lokali, z uwzględnieniem potrzeb mieszkaniowych konkretnej rodziny. Zawieraniem umów zajmuje się w ramach posiadanych kompetencji Zakład Gospodarki Komunalnej w Grójcu. Zatem działania Zakładu w sprawie skarżącej nie naruszały obowiązującego prawa. Tak samo jak działania Burmistrza, który słusznie nie doszukiwał się naruszeń prawa przez ZGK i dał temu wyraz w obszernej odpowiedzi na zarzuty skarżącej. Składane przez skarżącą uzupełnienia do skargi nie miały znaczenia dla rozpoznania jej istoty.

W tym stanie rzeczy skargę należało uznać za bezzasadną w całości.